

دیدگاه های برخی از اعضای شورای هماهنگی فرهنگیان در مورد انجمن های صنفی و احزاب سیاسی

سی ام دی ماه هشتاد و شش

کانون صنفی معلمان ایران

ق . ن از همدان

این موضوع از چند نظر قابل بررسی است.

۱- باتوجه به اینکه جریانات سیاسی موجود در کشور ثابت کرده اند، رفع تبعیض و مشکلات جامعه ی فرهنگیان در اولویت سیاستهای آنان قرار ندارد، بلکه مهم دستیابی به قدرت، تحت هر شرایطی است. در اوضاع فعلی آنها در صدد استفاده از محبوبیت و پتانسیل بالای تشکلهای صنفی فرهنگیان هستند.

۲- مجلس دیگر در راس امور نیست که ما با رسیدن به کرسی های آن اثرگذار باشیم.

۳- اگر ما بتوانیم حرکت صنفی خود را به عنوان یک جریان مدنی نهادینه کنیم، و فرهنگیان را به این باور برسانیم، که رسیدن به حق در سایه ی وجود تشکلهای صنفی قوی و حرفه ای محقق می شود نه حرکت برفوق مراد این جناح یا آن قدرت کا..

نبی الله باستان از شهرکرد

ورود به عرصه ی سیاسی خوب است به شرطی که وابسته به جناح خاصی نباشیم. من خودم نامزد نمایندگی مجلس هشتم هستم.

عبدالرسول عمادی از خمینی شهر

کار ما فقط صنفی است، ولی نفوذ در سیاست هم خوب است.

نورالله برخوردار از خمینی شهر

این نقطه ی آغاز نابودی کانونها خواهد بود، نگاه کنید به سرگذشت کارگران و دانشجویان، البته همه ی افراد باید سیاست بدانند.

یوسف رفاهیت از همدان

سیاست برخلاف آنچه که می گویند، خیلی هم بد نیست، به شرط آنکه در راستای منافع ملت باشد، به خاطر آنکه سیاست ورزی در جامعه به روز نمی باشد، و مورد سوء استفاده ی افراد و باندهای مافیای قدرت واقع می شود، به نظرم بهتر است وارد نشویم، اما اگر سیاست ورزان راستگویی رامی شناسیم، همراهی با آنان بد نیست.

محمود دهقان از تهران

فعالیت سیاسی برای تشکلهای صنفی، مانند سم است، برای بدن ورود به این بازی بهانه ایست برای ورود به قدرت

و مقام و شان خالی کردن از بار مسئولیت و تعهد.

قهرمانی از ابهر

از دید من ورود کانونها به میدان سیاست برای آینده ی کانونها زیانبار خواهد بود. اگر معلمان پشتیبان استقلال آنها باشند، و صنفی بمانند؛ بهتر است.

رضا توکلی از کرمانشاه

به سمت سیاسی کشاندن تشکلهای یک توطئه ی حساب شده است، دوستان تشکلهای تایید نخواهند شد، باتوجه به شرایط کنونی با احتمال ۲۰٪، اگر هم تایید بشوند، بی گمان ساخت و پاختی در کار بوده است. در این برهه از زمان شرایط کاملاً بسته است، تنه‌اره نجات معلمان فقط همبستگی از راه همین کانونهای صنفی می باشد.

حمید پور وثوق از تهران

به شبکه ی وسیعی از روابط غیررسمی میان همکاران هم اندیشان، و دوستان بستگی پیدامی کند، و نهادهای حکومتی به راحتی نمی توانند، آنان را از پیشروی بردارند. ما باید صنفی بمانیم، باکشیده شدن برخی از اعضای کانون به سمت نمایندگی مجلس و سیاسی کاری ضربه ی بزرگی به کانونها وارد خواهد شد، اما با پایمردی دوستان دیگر این ضربه جبران شدنی است.

ثریا دارابی از تهران

سیاسی شدن کانونها مجوز انهدام همه ی تلاشهای تشکل ها، و خاکسپاری زحمات و از خود گذشتگی فعالان راستین را فراهم نموده، و کمک بزرگی است برای از سرگیری بگیر و ببندها

هادی لطفی نیا از خراسان

باید همه ی تشکلهای با هم تصمیم بگیرند. به سمت سیاست رفتن اعتماد معلمان را از مامی گیرد.

رسول بدایقی از اسلامشهر

بی گمان تشکلهای صنفی سازنده ی نیروی انسانی برای احزاب به شمار میروند، و اصناف حکم نظارتی داشته و دارای برد کمتری نسبت به حزب می باشند زیرا فقط مدافع بخش و صنف خود هستند. اما احزاب همه ی بخش های قدرت را در بر می گیرند. اگر اصناف ماهیت خود را عوض کنند، اعتماد بدنه نسبت به آنان کاهش یافته و ضعیف می شوند.

از دید من بایستی بین صنف و سیاست مرزبندی قائل شویم، اگر کسی از اصناف بخواهد وارد سیاست بشود، باید از فعالیت صنفی کمی فاصله گرفته تا اعتماد بدنه ی صنف از بین نرود. و مرزبندی میان صنف و سیاست را حفظ کند. این مرزبندی با کنارگیری از صنف برای همگان روشن خواهد شد.

از طرفی آیندگان فکر نکنند صنف سکوی پرشی است، برای پرواز به سوی قدرت. که اگر این شیوه باب شود و صنف سکوی پرش بشود، هیچ کس به کسی اعتماد نخواهد کرد.

کانون صنفی معلمان ایران

۱۳۸۶/۱۰/۲۹